REDACTIUNEA, Administrațiunea și Tipografia. BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și a următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppeliks Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA" iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria: Pe un an 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. N-rii de *Dumineca 2 fl.* pe an.
Pentru România și străinătate: Pe un an 40 francĭ, pe sése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr. N-rii de *Dumineca* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov *Administrațiunea*, Piața mare Tĕrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe sése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 188. Brașov, Joi 24 August (6 Septemvrie). 1900.

Rusia, puterile și China.

Rusia a pregătit în cestiunea chinesă cea mai mare surprindere diplomației europene prin propunerea sa, de a-se retrage trupele internaționale din Peking, sub cuvênt, ca astfel sĕ se ușureze și sĕ se grăbéscă încheierea păcii.

Cea mai penibilă situațiune se creéză Germaniei când, — în contra asigurărilor date prin cuvintele cele mai tarĭ de cătră împĕratul Wilhelm, că trebue sĕ fiă pedepsițĭ în mod esemplar ucigașii și tăciunarii chinesĭ — guvernul rusesc declară prin organul sĕu oficial, că afacerea chinesă s'a resolvat prin liberarea ambasadorilor și că acum interesele Rusiei pretind a-se încheia pace cu Chinesii, redându-le Pekingul și punênd capĕt cât mai curênd espedițiunei în contra lor.

Cum rĕmâne atuncĭ cu satisfacția esemplară, ce a cerut'o mai ales Germania și după ea Englitera, și ce situațiă militară se creéză trupelor internaționale, când Chinesii se vor vedé încurajațĭ prin retragerea lor?

In Germania propunerea guvernului din Petersburg — prin care Rusia se pune fățiș în contradicțiă cu interesele generale europene — a făcut cea mai rea impresiune. Foile germane independente nu se sfiesc a-o spune pe față, pe când organele guvernului imperial german își impun mare reservă ḑicênd, că interesele rusescĭ în Mandsuria pot pretinde ca Rusia sĕ-și concentreze tóte trupele disponibile la Nord, că de aicĭ însĕ nu urméză ca și celelalte puterĭ sĕ-șĭ retragă trupele din Peking înainte de a-se restabili ordinea în China.

Dér și Francia a rĕmas nedumerită asupra propunerii rusescĭ pentru care, cu tótă legătura de alianță ce o are cu imperiul Țarului, nu se póte însufleți. Foile francese tractéză cestiunea cu mare delicateță, dér se vede, că nu aprobă propunerea rusésca și mai ales nu înțeleg, că ar fi în interesul Franciei sĕ părăséscă principiul solidarității cu celelalte puterĭ europene.

Incât pentru Englitera ea se opune hotărît și energic propunerei Rusiei, pe care tóte foile englese o combat aspru ḑicênd, că singurul scop al Angliei a fost de a asigura persóna și averea supușilor sĕi nu numai în Peking, ci în întréga Chină, și că de aceea Englesii vor rĕmâné în Peking, căcĭ numai de aicĭ se póte dicta o pace durabilă. Purtarea Țarului, adaugă ḑiarele englese, nu numai că distrugĕ solidaritatea puterilor, ci face ca tótă situațiunea aliaților sĕ fiă de batjocură înaintea Chinesilor, carĭ, când se va reîntórce triumfător împĕrătésa în Peking, vor ajunge la conclusiunea, că ei au gonit pe străinii urgisițĭ.

In cercurile diplomatice se crede, că acțiunei Rusiei i-a premers o înțelegere a ei cu Japonia și cu Statele Unite, căcĭ aceste două puterĭ sunt favorabile proiectului de retragere a trupelor din Peking.

Japoniei i-a făcut Rusia promisiunĭ privitóre la viitórea evacuare a Mandsuriei, ér Statele-Unite s'au folosit de ocasiune a părtini politica la părere mai pacînică a Rusiei, deóre-ce Americanii nu vĕd cu ochĭ bunĭ noua aventură în China, căcĭ au destul cu Cuba și cu Filipinele.

Care este în definitiv ținta Rusiei? Mai toțĭ se unesc în părerea, că Rusia vré sĕ se despartă de celelalte puterĭ, fiind-că mai întâiu vré sĕ dea Chinesilor o nouă dovadă, că numai ea este amica binevoitóre a lor; al doilea, vré sĕ evite de a fi împiedecată în urmărirea proprii lor sale interese prin considerațiunĭ de solidaritate fațǎ cu celelalte puterĭ. Nu-i convine, în fine, ca prin garanțiile, ce le vor cere puterile, sĕ se întăréscă ordinea și siguranța în China. Intereselor sale convine mai bine, ca China sĕ rĕmână slabă și în descompunere, ca sĕ nu pótă contrasta planurilor de cucerire rusescĭ în Mandsuria etc.

La punctul acesta a ajuns dér mult lăudata înțelegere dintre puterĭ. Se susține încă părerea, că neînțelegerile din China nu trebue sĕ producă un conflict european între puterĭ. Indeosebĭ Germania, se ḑice, își va păstra sângele rece, căcĭ susținerea raporturilor amicabile cu Rusia este un interes de viață al politicei germane.

Situațiunea póte fi adĭ astfel și se póte ca tratările, ce urméză între puterĭ, sĕ se sfîrșéscă c'un compromis vremelnic între interesele speciale ale Rusiei și „interesele generale" ale puterilor europene. Dér ce va fi mâne și poimâne, când aceste interese divergente vor produce efectele lor reale?

Conflictul României cu Bulgaria.

Cetim în organele autorisate ale guvernului român următorul scurt comunicat:

D-l Naciovicĭ, ministru de esterne ad-interim al Bulgariei, a făcut declarațiune formală d-lui Mișu, agentul României la Sofia, ***că guvernul princiar este decis a începe urmărirĭ în contra membrilor comitetului macedo-adrianopolitan, implicațĭ în omorul lui Stefan Mihăileanu, pe basa ordonanței judecătorului de instrucție, care a instruit acéstă afacere, și a scrisorilor găsite.***

Guvernul princiar revine ast-fel asupra declarațiunei sale anteriore, că aceste urmărirĭ nu vor începe, decât după pronunțarea sentinței definitive.

Din acest comunicat se vede, că guvernul bulgar a părăsit punctul sĕu de vedere de mai înainte, de a începe urmărirea cerută de guvernul român contra membrilor comitetului macedonean, implicațĭ în asasinatul Mihăileanu, numai după ce va avé doveḑile din sentințele definitive judecătorescĭ, și se arată acum gata a începe urmărirea indivizilor amintițĭ și numai pe basa ordonanței judecătorului de instrucție din Bucurescĭ.

Faptul acesta e privit în cercurile guvernamentale române, ca un semn de reviriment în opiniunea guvernului bulgar în sens mai conciliant și mai concesiv.

Misiunea română la Constantinopole.

M. S. Sultanul a conferit d-lui Al. *Marghiloman* marele cordon al „*Osmaniei*" cu placa de briliante.

D-nii locot.-colonel *Georgescu* și *Butculescu* au primit „Osmania" de clasa II, d-l Dr. *Haralamb* a primit clasa III a aceluiașĭ ordin.

D-l Al. Marghiloman a făcut Dumineca visită tuturor ambasadorilor și a avut o lungă întrevedere cu marele-vizir. A visitat Lunĭ diminéță pe Tewfik-pașa, ministrul afacerilor străine.

D-l Marghiloman a oferit un dejun demnitarilor otomanĭ atașațĭ persónei sale. A visitat după amiaḑĭ curiositățile Stambulului.

D-l Al. *Ghica*, ministrul României, a dat Lunĭ séra un prânḑ în onórea misiunei; demnitarii otomanĭ atașațĭ pe lângă trimisul Regelui Carol, membrii legațiunei și notabilii coloniei române au luat parte la acest prânḑ.

Misiunea a plécat din Constantinopole erĭ-séră cu vaporul „Regele Carol"; ea va fi însoțită până la vapor de serviciul de onóre, de ministrul României și de personalul legațiunei.

FOILETONUL „GAZ. TRANS".

(2)

Antropomorfism și antiantropomorfism în limba română.

(Urmare.)

Pentru-ca sĕ avem un ciclu complet și unitar de antropomorfisme în limba română, étă imaginea antropomorfă a unui dél sĕu munte în întregimea sa, așa precum resultă din graiul metaforic al poporului nostru. In închipuirea poporului român orĭ-ce munte îmbracă făptura unui colos asemenea miticului Atlas, care susținea pe umerii sĕi bolta ceréscă, ér acéstă imagine o vedem reflectându-se peste tot și în graiul viu. Românul distinge la orĭ-ce munte, întocmai ca și la organismul omenesc, următórele organe principale: *cap, crescĭ, colțĭ, crestă* séu *creștet, față, gene, sprâncene, ochĭ* (ochiŭ de pădure), *grumazĭ, cómă, umerĭ, spate* séu *dos, piept, cóste, vine, sîn, inimă, mĕruntae, brațe* séu *cracĭ* (ramificatiunĭ), *póle* séu *picior* séu *talpă, călcâiŭ* etc.

Acéstă detaiată antropomorfosă a muntelui la poporul nostru coincide decĭ cu felul, cum își imaginau cei vechĭ muntele Atlas drept un colos, care sprijinesce pe puternicii sĕi umerĭ cerul:

Étă, că vede din sbor piedișele *cóste* și *cóma*
Naltului Atlas, acela ce 'nfulcă cerul pe *creștet*,
Atlas, al căruia vîrf încingat de vuite brădeturĭ
Vecînic bătut e de ploi, și de vênt și de negru ['ntunerec.
Umerii-i zac învălițĭ în zăpadă, și-i *rîurĭ* rîurĭ
Repeḑi pe-*obrazul* bĕtrân, și 'n *barba*-i urîtă fac [ghețurĭ.

(Verg. Aeneis. IV, 246—251 trad. de Coșbuc.)

Sĕ se compare splendida personificare a Codrului la Coșbuc:

Atuncĭ bĕtrânul Codru de hohot deșteptat,
Incet deschide *ochii*, ca două săbii crunte
Și *pletele*-i cu freamĕt îi tremură pe *frunte*
Și-i tremură 'n mâniă *sprâncenele* cărunte;
El mii de *brațe* góle le 'ntinde tremurat

. . . .

Și când clătesce Codrul *pletosul cap* al sĕu,
Năvalnic dintre *plete*-i vuind résare vêntul.
(„Somnul Codrilor.")

séu la Eminescu:

Impĕrat slăvit e Codrul,
Némurĭ mii îi cresc sub *póle*,
Tóte înflorind din mila
Codrului Măriei sale.
(„Povestea Codrului".)

Tóte acestea întocmai ca și „*géna* ḑilei" séu „pe *géna* câmpului albiu" la Alexandri, sunt esemple de localisme antropomorfe, așa precum le întâlnim în graiul poporului nostru. Localismul decĭ, séu mai precis antropomorfismul ca termin limbistic, după definițiunea sa cea mai simplă, nu este decât *întrebuințarea metaforică a membrelor corpului omenesc pentru determinarea anumitelor raporturĭ locale la diferitele obiecte sĕu și la noțiunĭ abstracte* (d. e. *inima* verii.)

Étă dér esența psichologică a acelor plastice alcătuirĭ de cuvinte, ce poetica le cunósce sub numele de tropi, și étă dintre tropi mai ales splendida metaforă redusă într'o însemnată parte a sa, la cel mai realistic antropomorfism, isvorît din primitivitatea psichicului și a graiului omenesc. Ceea-ce în judecata încărcată până la saturațiune de abstracțiunĭ a omului cult, apare în cele mai strălucitóre colorĭ ale poesiei, la popor în cele mai multe casurĭ nu e decât o transpunere fórte realistă, o schimbare cu totul neforțată de idei, provenită din simplicitatea psichicului omului primitiv, pornită din necesitatea lui de a concretisa, de-a sensibilisa totul. E interesant în punctul acesta sĕ se scie, că la vechiul popor al Elinilor, — la carĭ poesia ca și limba literară fiind per eminentiam poporală, nu era încă cunoscută clasificațiunea de limbă și literatură culta și poporală, — metafora însașĭ după sensul sĕu etimologic nu însémnă decât simplu *transpunere*, (*μετα-φέρω*), întocmai ca și *tropul* (*τρέπω* întorc, schimb).

Antropomorfismul așa-déră nu este decât o metaforă în sensul etimologic original al cuvêntului, și în sensul acesta l'am puté numi metaforă reală, în opositiune cu metafora ireală, înțelegênd sub acésta din urmă casul acela psichologic-limbistic, când sunt înzestrate cu însușirĭ materiale ale obiectelor concrete noțiunĭ abstracte séu preste tot nepotrivite prin firea lor pentru așa ceva. Când Eminescu ḑice:

Riul sfânt ne povestește cu-ale undelor lui *gure* séu:
Glasul din trecut străbate l'a presentului *ureche*,
(„Egipetul".)

avem 2 metafore ireale, pe când din cuntra espresiunĭ ca *pântecile* urciorului, séu *inima* arborelui sunt metafore reale, de óre-ce aicĭ transpunerea se basézǎ pe o asemĕnare concretă, pe o analogiă formală fórte distinctă a două obiecte concrete (corpul omenesc și urciorul, corpul omenesc și arborele.)

D-l Al. Marghiloman, ministrul afacerilor streine, și misiunea română au plecat Marțî, din Constantinopole cu „Regele Carol“ și a sosit Mercurî înainte de amiadî la Constanța. Marea a fost fórte agitată. La órele 12 d. Marghiloman a plecat din Constanța cu un tren special și a sosit în Bucurescî la órele 5 și 25 d. a.

Instrucția complotului bulgar.

Precum am anunțat, e vorba să se fi descoperit documente importante despre esistența unui *complot bulgar în contra Regelui Carol.*

Acum se lanséză scirea, că instrucția asasinatului va trebui să fiă întregită din causa descoperirei acestui complot urdit de Sarafoff.

Foile autorisate ale guvernului însă nu amintesc nimic până acum despre descoperirea acestui complot.

După versiunea publicată în mai multe foi, lucrul s'ar fi petrecut astfel:

Sarafoff, președintele comitetului revoluționar esecutiv din Sofia, a scris acum câte-va lunî lui Marcu Bosneacoff următórea scrisóre:

„Eu, presidentul Sarafoff, scriu lui Marcu Bosneacoff, ordonându-i omorîrea Regelui României“.

Trifanoff a cetit acéstă scrisóre și a mărturisit d-lui I. Th. Florescu că erau în aceeașî scrisóre óre-carî note explicative și anume, că M. S. Regele ese la plimbare fără escortă, că prin mórtea Regelui nostru se va produce în România o adevărată zăpăcélă și că atuncî Bulgarii vor pute năvăli în Macedonia, spre a o anexa.

Sarafoff mai spunea în scrisóre:

„Regele Carol trebue să fiă mort în primăvara acésta“.

Banditul Sarafoff a venit în Bucurescî tómna trecută și a descins la otelul „Unirea“. Acolo a chemat pe Trifanoff și pe Bogdanoff și după-ce i-a îndemnat ca să omóre pe M. S. Regele, i-a întrebat:

„Spuneți-mi, sunteți hotărîțî să-l omorîțî, căcî décă nu aveți curagiul, atuncî îl voi omorî eu“.

Nicola Bogdanoff, întrebat de judele de instrucție despre cele de mai sus, a negat cu totul faptul. Pe când d-l Florescu stetea lângă el, căutând să-i smulgă mărturisirî, deodată, din odaia de alăturî, apăru Trifanoff, care strigă lui Bogdanoff:

„Nu fii mișel! Spune décă la otelul „Unirea“, în luna Decemvrie, Sarafoff nu „ne-a îndemnat pe amêndoi ca să omorîm „pe regele Carol!“

Bogdanoff nu putù să mai resiste și mărturisi totul. Aceste mărturisirî sunt în legătură și cu o scrisóre care se află în dosarul instrucției.

Acéstă gravă descoperire, care încoronéză ultimul act al instrucției, a fost telegrafiată M. S. Regelui și s'a comunicat în acelașî timp, d-lui Al. Marghiloman, ministru afacerilor streine.

*

Relativ la arestarea căpitanului din garnisóna Botoșanî de origine bulgar, denunțat că întreține corespondență cu persóne din Bulgaria, „Timpul“ și „Constituționalul“ spun, că până adî încă nu se póte caracterisa inculparea acestui oficer și trebue așteptat, ca din traducerea corespondenței, ce a fost găsită la el, să se dovedéscă vinovația séu nevinovația lui.

*

Bulgarii fără căpĕtâiŭ și fără pașapórte séu acte de legitimație, sunt ținuțî în strictă evidență de poliția din Bucurescî și provincii. Prefectura poliției capitalei a înaintat ministeriului de interne o nouă listă de Bulgarî, a căror espulsare o cere.

Parchetul a făcut Lunî érășî mai multe descinderî la nisce Bulgarî în afacere de comploturî, după care au urmat mai multe arestărî nouă.

Nota ruséscă în cestiunea chinesă.

Ca un trăsnet din senin a isbit nota guvernului din Petersburg în faimosul *concert* al marilor puterî privitor la acțiunea contra Chinei. Nota rusescă, pe care am reprodus'o în resumat, propune evacuarea Pekingului și inițiarea negocierilor de pace, ba mai mult, Rusia își impune așa dicênd proiectul său prin faptul, că Țarul Nicolae a ordonat deja trupelor rusescî să *părăséscă Pekingul.*

Atitudinea Rusiei este cu atât mai surprindĕtóre, cu cât în 15 August ea accentua încă puternic, că e pe deplin înțelésă cu hotărîrile celorlalte puterî, ba însușî Țarul Nicolae a propus numirea mareșalului german Waldersee de comandant suprem peste trupele internaționale.

Schimbarea de front a guvernului dela Neva a produs cea mai rea impresiune în Germania și în special împĕratul *Wilhelm* este nespus de turburat, fiind-că el s'a espus mai tare în mult complicata cestiune chinesă. Ce va face Germania, décă s'ar întêmpla ca puterile să priméscă propunerea rusescă? In ce posițiune va ajunge ea, vĕdêndu-se rĕmasă singură? Se póte ea gândi să evacueze de asemenea Pekingul și a-se espune ast-fel să fiă ridiculisată? — Etă tot atâtea întrebărî de cea mai gravă importanță politică. O fóie din Berlin comunică, pe basa de informațiunî, ce le numesce autentice, că împĕratul Wilhelm ar fi declarat cu ocasia revistei militare de Sâmbătă, că la nicî o întêmplare trupele germane nu vor fi retrase din Peking, *măcar de ar mobilisa Germania tóte corpurile ei de armată.* Décă scirea acésta ar fi adevĕrată atuncî n'ar mai încape îndoiélă, că între Rusia și Germania s'au ivit cele mai marî neînțelegerî și că raporturile bune, ce au esistat între ele, au căpĕtat prin nota rusescă cea mai puternică lovitură.

Orî ce s'ar dice însĕ din o parte séu alta, un lucru pare nedubitabil. Rusia și-a cumpănit de mult și bine pasul, care corĕspunde perfect intereselor sale. In provincia chinesă Pecili, ea are concentrată cea mai mare forță armată, ér în Mandsuria și la frontierele acesteia dispune adî de aprópe 100,000 de soldațî. De va încheia Rusia pace cu China, tótă armata acésta devine liberă și póte s'o folosescă la momentul oportun pentru realisarea scopurilor sale de cucerire în China, cu tóte că nota rusescă dice, că Rusia nu urmăresce politică de cucerire, ba promite chiar, că-șî va retrage trupele și din Niucivang.

Dér și asupra Angliei a produs cea mai rea impresiune nota din Petersburg. Anglia oficială nu s'a pronunțat încă. Se pronunță însĕ cu atât mai mult pressa englesă, care e de părere, că nota Rusiei va provoca o *crisă fórte gravă,* și pe când în Germania propunerea rusescă este considerată ca un *desastru moral,* pe atuncî în Anglia e privită ca o *colosală păgubire* a intereselor englese. „*Standard*“ din Londra dice, că nota Rusiei pune pe Anglia înaintea unui *fapt îndeplinit,* care nu se póte de loc numi preventor. Supĕrarea Angliei e fórte esplicabilă. Ea se vede scósă așa dicênd din China, și nu póte face nimic, fiind-că mânile îi sunt legate în Africa sudică, unde prin rĕsboiul ei de cucerire s'a făcut așa de mult vinovată, rĕsboiŭ, care acum se rĕsbună cumplit.

Incât despre sentimentul cu care au primit celelalte puterî nota rusescă, lipsesc până acum detaliî positive. Se dice însĕ, că nicî America n'ar fi pe deplin învoită cu Rusia, ér Francia nu se grăbesce de loc a-șî da aprobarea din parte-i.

*

Etă acum informațiunile unui diar german asupra efectului, ce l'a produs propunerea Rusiei în Germania și Anglia, și o telegramă a lui „Newyork-Herald“ despre aceea, cum a fost primită în Shanghai:

„*Münchener Neueste Nachrichten*“ primesce din Londra următórea telegramă importantă:

„Cercurile bine informate de aci asigură, că *împĕratul Germaniei consideră propunerea Rusiei 'pentru evacuarea Pekingului,* înainte de sosirea contelui de Waldersee în China, *ca o ofensă personală și națională.* Părerea acésta a fost comunicată verde cabinetului engles. Aicî se crede, că *situația creată printr'o astfel de stare de lucrurî n'ar fi lipsită de primejdii.* Toțî miniștri șî-au întrerupt concediile și s'au întors la posturile lor, la Londra. Tóte diarele marî declară, că propunerea rusă pentru imediata evacuare a Pekingului este nepractică și greșită și își esprimă speranța, că Anglia o va respinge.

„Li-Hung-Ciang, ca să bată ferul până e cald, telegrafézá diarul „Tribune“ din New-York, că retragerea trupelor strĕine din Peking ar inlesni tratările de pace; că guvernul chines ar proceda, fără îndoială cu energiă, spre a restabili ordinea și a apĕra pe streinî, precum și de a pedepsi pe Boxerî și aî nimici. In zelul ce se pune între lăudarea lui Li-Hung-Ciang, noi vedem cea mai nimicitóre condamnare a propunerii“.

„*New-York Herald*“ află din Shanghai, că scirea despre hotărîrea Rusiei de a părăsi Pekingul, a pricinuit o mare mirare în oraș. Se relevéză faptul, că prin calea sa ferată Rusia deține cheia situațiunei, când portul va fi închis de ghețurî; în acest cas aprovisionarea trupelor celorlalte puterî, în garnisóna la Peking, ar depinde cu totul de Rusia. Se crede, că acéstă hotărîre a fost dictată de considerațiunî de ordine financiară, Rusia întêmpinând dificultățî pentru întreținerea trupelor sale.

*

Din *Shanghai* se telegraféză, că trupele internaționale, în primul rênd Japonesiî, *au jefuit total Pekingul.* Stradele au înfățișarea unei devastărî îngrozitóre. Unul din cartierele Pekingului *a ars total.* Pretutindenî în oraș zăpăcélă e mare și lipsesce cu totul siguranța personală.

Anectarea Transvaalului.

Paralel cu deruta, ce o sufere adî Anglia în China, politica celor dela Tamisa ține să se recompenseze măcar în formă acolo, unde póte.

Telegrame din Londra vestesc cu emfasă, că lord *Rorberts* a dat Sâmbătă din Belfast o proclamație, prin care declară, că *anectéză republica Transvaal la imperiul britanic.*

Așa-dér pentru Englesî n'ar mai esista de aicî înainte, în mod oficial, statul Transvaal, ci ca și Oranje, îl consideră de colonia englesă.

Minunat! Insĕ, orî esistă, orî nu Transvaalul, Anglia e silită totușî a continua rĕsboiul cu Burii, a jertfi încă sânge și banî, fiind-că Burii sunt decișî a lupta până la ultimul om, numai ca să-șî recâștige libertatea, ce li-se răpesce cu atâta sĕlbătăciă. Roberts se tot bate cu Burii, aceștia îl „infestéză“ mereu ba icî, ba colo și nu dă Dumnedeu să se mai sfîrșéscă odată acéstă luptă neegală.

Scirile din urmă anunță, că nisce spionî au stricat linia ferată lângă Klippriver și au aprins un tren engles din 28 vagóne. Tot la Klippriver, spre sud-ost dela Johannesburg, 500 de Burî au liberat pe prinsonierii închișî și înarmându-i i-au înrolat din nou. Se mai anunță, că Buller încă are mereu de lucru cu Burii, ba că într'un loc i-ar fi chiar bătut și între cei cădușî ar fi și comandantul bur *Pretorius.* Buller a plecat din satul Helveția spre Lydenburg și a tăbărît la malul nordic al rîului Crocodil.

Și tot așa merge: cu încĕrărî, cu pierderî și „surprinderî“, așa că se va împlini anul și Anglia tot nu va ajunge să rĕpună definitiv pe eroicul popor, ale cărui lupte pentru libertate și neatêrnare șî-au asigurat dêja cea mai strălucită pagină în istoria lumei.

*

Organul guvernului republicei sud-africane, publicat la Lydenburg din momentul evacuărei Pretoriei, conține formula jurămêntului impus burgherilor. Cetirea acestui document va arĕta, de ce pacea nu esistă și nu va esista nicî-odată pe teritoriile ocupate de cătră Englesî:

„Sub-semnatul jură și declară în mod solemn prin presenta, că am în mânile mele tóte armele și munițiunile, pe carî trupele englese descurajate le-au pretins dela mine, în special tóte armele și munițiunile de tot soiul, pe carî mi-le-am putut procura. Jur c'am lăsat în urmă un numĕr óre-care de puscî și de munițiunî și că sciu, că arme și munițiunî au fost ascunse și lăsate în urmă de alte persóne. Jur, pe lângă asta, că mĕ voiŭ servi de aceste arme contra guvernului britanic în timpul duratei actualului rĕsboiŭ. In orî-ce cas, la orî-ce luptător republican, voiŭ da tot ajutorul, de orî-ce natură ar fi el. Iî voiŭ procura tóte amĕnuntele, pe carî le voiŭ pute sci în ceea-ce privesce numĕrul, mișcările trupelor englese și altă particularitate. Promit și jur încă, cum că nu voiŭ sta acasă la mine în tot timpul cât va ține rĕsboiul și că nu voiŭ înceta să lupt contra puterei britanice. Recunosc, că, décă voiŭ călca jurămêntul, așa cum l'am depus mai sus, mĕ voiŭ espune, din partea guvernului republicei sud-africane, la penalitățile supreme. Astfel Dumnedeu Atot-puternic să-mî fiă în ajutor!“

SCIRILE DILEI.

— 28 August v.

„Sociatatea de cultură macedo-română“ prin președintele ei, a felicitat telegrafic pe ambasadorul otoman din Bucurescî Ex. S. Kiazim-bey pentru jubileu de 25 anî de domniă al M. S. Abdul Hamid Chan al II-lea, protectorul Românilor din Turcia. Colonia macedo-română din Bucurescî și profesorii șcólelor românescî din Turcia aflațî în Bucurescî, au depus cărțile lor la legațiunea otomană din Bucurescî, pentru aniversarea de 25 anî a M. S. Sultanului.

Escepțiune în privința acésta între antropomorfismele poporale române se pare, că face numai unul cuvêntului *inimă.* Așa se vorbesce d. e. de *inima* ernii, *inima* têrgului etc. Dér și aicî érna și têrgul sunt concepute ca ceva *concret,* deóre-ce în ambele casurî poporul nostru înțelege sub inimă toiul, punctul de culminațiune al *acțiunilor,* carî se petrec la têrg séu érna. Când vêndarea séu cumpărarea sunt în apogeul, în toiul lor și anume tocmai în *mijlocul* têrgului, atuncî este inima têrgului; când gerul și înghețul e maximal, când e gerul proverbial al Bobotezii, tocmai în partea *centrală* a anotimpului, atuncî dice poporul român că este inima ernii; ér inima verii va fi, când căldura e mai mare și când munca e mai intensivă: în luna lui Cuptor. Cumpăratul însĕ, vêndarea, gerul, înghețul, munca câmpului, cócerea bucatelor etc. sunt tóte noțiunî concrete. *Tendința spre concretism e proprie și caracteristică pentru omul de rênd.*

II.

Antropomorfismul nu-șî are numai importanța sa estetică ca isvor și esență a metaforei antropomorfe, ci în acelașî timp are deosebită însemnătate scientifică-limbistică și ca fenomen caracteristic pentru stadiul mai primitiv în evoluțiunea graiului omenesc. In limbile mai desvoltate de adî, în special în limbile flexionare terenul localismului apare fórte redus, de óre-ce pe deoparte diferitele raporturî nu mai sunt totdéuna concepute ca raporturî strict locale, ér pe de altă parte aceste limbî pentru esprimarea multiplelor raporturî dintre obiecte, dispun de un bogat contingent de *sufixe, preposițiunî* și *adverbe.* Dér e fórte interesant să se scie, că și limbile mai desvoltate numai la aparență au ajuns să substitue vechiul localism antropomorfic prin sufixe și preposițiunî, deóre-ce tóte acestea după originea lor în fórte multe casurî nu sunt decât forme tocite și prin urmare mai greu de recunoscut ale vechilor localisme. Momentul acesta limbistic mai ușor să póte ilustra printr'o limbă aglutinativă, de óre-ce aicî sufixele nefiind cu totul tocite și contopite cu trupina, analisa este cu mult mai evidentă.

(Va urma.) NICOLAE SULICĂ.

La tôte legaţiunile din Bucurescî domnesce o vie activitate în legătură cu aplicarea noului regulament cu privire la şederea streinilor în România. Pe fie-care ḑi se liberéză sute de certificate. Aceeaşi activitate domnesce şi la consulatele din ţéră.

Ca în „ţéra lui Papp János“. Cine nu scie cum se trăesce în „ţéra lui Papp János“, n'are decât să ia de esemplu traiul, ce-l duc profesorii universităţii unguresci din Budapesta. Intre aceştia se află *20 de profesorî*, carî în primul semestru al acestui an *nu vor ţiné prelegerî*, dér pentru aceea totuşî salarul îl vor ridica în tótă regula, ér titlul de profesorî universitarî îl vor folosi numai pentru a-şî face reclamă spre a li-se spori numĕrul clienţilor, fiind ei toţî medicî. Intre acest fel de trântorî se află şi mulţî Jidanî. Insa-şî fóia ungurescă „Pesti Naplo“ e scandalisată de acest „hotărît abus“, cum îl numesce ea, şi ḑice că „ar trĕbui sĕ li-se ia titlul de profesorî şi profesorî privaţî“. — Étă aşa se trăesce în „ţéra lui Papp János“: Plată grasă pentru unii şi muncă nimic!

„Colonelul şi Locotenentul“. Sub acest titlu, am comunicat mai deunăḑî, că în tabĕra de manevre dela Magyar-Cseke colonelul de Aulich, comandantul regimentului 37 de infanterie a făcut observaţiă prinţului Franz Iosef de Braganza, locotenent în regimentul 7 husarî, pentru-că a intrat fără sabiă şi cu chipiul pe cap în sala unde erau adunaţî oficerii de infanterie cu colonelul lor. In consecinţă prinţul provocă pe colonel prin 2 ofiţerî de husarî, dér colonelul refusă provocaţiunea pe motiv, că observaţiunea s'a făcut în interes de serviciu şi raportă casul corpului de armată. — Acuma „Egyetertes“ dă scirea, că colonelul de Aulich va fi transferat dilele acestea la Oradea-mare! — Relativ la acest caz „Ostdeutsche Rundschau“ scrie: „In loc de a-se veni în ajutorul educaţiei încă crude, a juvenilului locotenent, se pedepsesce un vechiu colonel, pentru-că a dojenit pe prinţ pentru purtarea sa neobicînuită între ómenî culţî. Acésta nu s'a mai întêmplat până acuma în armată“.

Cum este păzit împĕratul Germaniei! O telegramă din Berlin spune, că Germanii pórtă fórte mare grijă de împĕratul lor şi se iau ridicale disposiţii poliţienescî spre a se ţiné departe de persóna împĕratului lor chiar şi umbra pericolului. Cu câtă precauţiune şi îngrijire împlinesce poliţia datorinţa în privinţa acésta, se póte vedé şi din următórele date eşite acum în publicitate: Ḑilele acestea s'au presentat poliţiştî în restaurantul „Unter den Linden“, au visitat biletele óspeţilor şi şi-au însemnat numele óspeţilor sosiţî din străinĕtate. Au visitat şi pasporturile, precum şi odăile de către strade. In Stetting, având în vederea, că încurênd va merge acolo împĕratul, disposiţiunile făţă cu streinii au devenit mai aspre şi între altele restauratorilor li-s'a ordonat, ca pe acei streinî, carî sosesc dela 7 óre séra şi 6 óre diminéţa neapĕrat sĕ-i anunţe la poliţiă.

Zăpadă. In urma timpului rĕcoros din ḑilele aceste munţii Făgăraşului, Piatra Craiului şi Bucecî sunt acoperiţî cu zăpadă. Dela Vlădenî am primit scirea, că acolo căḑênd o brumă grósă, a opărit tóte cucuruzele şi celelalte plante de tómnă.

„Kulturegylet“-ul ardelean, acésta societate de maghiarisare, îşî va ţiné adunarea generală în 8 Septemvrie n. în Clusiŭ. Foile unguresci publică un estras din raportul comitetului, din care se vede, că averea „Kulturegylet“-ului atinge cifra de *3 milióne corone.* Membrii are în total 11,139, dintre carî: 78 pe viaţă, 1989 fundatorî, 7294 ordinarî şi 1778 ajutătorî.

Concert. Ni-se comunică programul concertului, ce-l va da Mercurî în 12 Septemvrie st. n. în casa de concerte cântăréţa d-şóra M. de Hochmeister cu concursul dirigentului de musică R. Lassel şi a cuartetului R. Malcher. Interesantul program conţine arii şi cântece alese de Johann Seb. Bach (cu acompaniarea cuartetului); G. Schubert, R. Zchumann, Richard Strauss, Sig. Hausegger şi Semlinsky, precum şi un solo de violină esecutat de d-l R. Malcher. Bilete se vênd la libräria W. Hiemesch.

Programul de mâne séră al concertului musicei orăşenescî constă din 10 puncte interesante; între ele şi „*Florile câmpului*“, fantasiă de Dinicu.

In insula St. Elena. Un redactor dela ḑiarul parisian „Journal“ s'a putut introduce în insula S-ta Elena. El a constatat, că locuitorii trăesc fórte bine cu prisonierii burî, carî declară, că dela începutul captivităţei lor n'au găsit puţin calm şi linişte a spiritului, decât la S-ta Elena. Mult sunt liberî sĕ umble unde vor; cei carî nu sunt liberî, sunt păziţî în lagărul dela Deadwood. Generalul Cronje nu-i încă considerat ca prisonier pe cuvêntul de onóre, dér locuesce o casă numita Ken totctage, unde e păzit ḑiua şi nóptea; tunurile unui fort vecin domină acea casă, el se duce une-orî în lagărul unde i-se face o primire entusiastă, dér e însoţit pururea de o gardă englesă.

Consecinţe de ale rĕsboiului. Anglia a plătit un milion 700 mii mărcî companiei de navigaţiă germană ca despăgubire pentru secvestrarea vapórelor bănuite, că au transportat contrabandă în Transvaal.

Naufragiul din portul Constanţa. Ḑilele trecute, în urma furtunei care a bântuit pe marea Neagră timp de mai multe ḑile, vasele din portul Constanţa au fost puse în pericul. Cele mai multe au fost salvate, graţiă ajutorului comandantului portului, însĕ unul, care rĕmăsese în largul mărei şi pe care se aflau mai mulţî bărbaţî, o femeiă şi un copil ca de 12—13 anî fiind mai mult espus, la un moment dat s'a sfărîmat din pricina valurilor furióse. Sărind în ajutor un gardian anume Popescu, după o luptă titanică, el cade sbrobit şi marea îl înghite. Femeia a fost salvată, ér copilul fù acoperit ca şi gardianul de valurî.

Impĕrat şi principe. „Birmingham Post“ află, că un principe german a scris împĕratului Wilhelm o epistolă în ton fórte aspru, condamnând politica chinesă a împĕratului şi vorbirea, ce a ţinut'o acesta despre rĕsbunarea asupra Chinesilor. Impĕratul n'a rĕspuns şi voia sĕ tăinuéscă lucrul, dér el totuşî s'a descoperit.

Un principe, care doria sĕ fiă Ţigan. Principele de *Wales* a istorisit amicilor sĕi următorul episod din copilăria lui: „Ca băiat supĕrarea mea cea mai mare era, că nu sunt decât prinţ şi nu şi Ţigan. 'Mî aduc încă bine aminte, că odată m'am jucat cu fratele meu *Alfred* „de-a Ţiganii“. Am mers în pădurea de-alăturî, şi după-ce am furat, ca Ţiganii, un puiŭ, am aprins foc şi am voit sĕ ne fierbem prada. Dér morala ce mi-o aplică tatăl meu pentru acésta? Şi adî o simt. Deşi de mult m'am obicînuit sĕ fiu prinţ, totuşî este în mine óre-care „sentiment ţigănesc“. Pe mine mĕ păzesce lumea întrégă, nu pot face un pas măcar, fără de-a nu mĕ urma tot felul de ómenî. Ţiganii o au mai bine, ei nu sunt păziţî, decât de poliţiă“.

In vilegiatură la Selişte.

— Fine. —

Comuna are şi o cassă de economii, înfiinţată din iniţiativa fruntaşilor ei, face operaţii de instituţiă de credit şi scompt. Prosperă minunat sub auspiciile şi conducerea celor mai inteligenţî şi aleşî ai comunei. Despre actualii ei funcţionarî mi-s'a vorbit numai bine; comptabilul mai ales este inteligent, simpatic şi afabil. Din bilanţul anului espirat resultă, că depunerile ating aproximativ cifra de ¹/₄ milion de corone, deşi în acest colţ al ţĕrei spre vest (comuna Poiana), spre nord (comuna Miercurea) şi spre sud-ost (Orlatul), tóte depărtate de Sĕlişte cel mult 15 chilm. mai sunt trei casse de economii româneseî întemeiate pe aceleaşî base de esistenţă. Étă un zid fórte puternic de tăriă naţională, pe care vijeliile duşmane nu-l vor puté dĕrîma!

In comună mai e şi reşedinţa unui protopop, în present însĕ fără titular. După informaţiile primite, mecanismul constituţional e pus în mişcare şi în curênd miraculósa urnă electorală le va scóte la ivélă pe protopopul mult dorit. Tótă lumea le doresce deplin succes, căci acéstă fruntaşă între comunele româneseî fruntaşe, de mult, fórte de mult, n'a avut pe protopopul, care i-se cuvine sĕ-l aibă. In staulul lui Augias e mult de curăţit şi noul Hercules trebue sĕ fiă mai robust ca cel mitologic. Prea sfinţitul Consistoriu din Sibiiu va sci acésta de sigur, ér alegĕtorii la timp sĕ-şî facă *datoria morală şi naţională pe deplin.*

Despre preoţii din Sĕlişte patru la numĕr (unul unit, dér fără parochienî), nu am ce raporta. A scrie bine nu am ce, ér rĕu nu-mî convine sĕ vorbesc.

Un venerabil şi cucernic unchiaş sĕliştean îmî povestea următórele:

„Mai înainte, domnule, aveam preoţî făcuţî din mijlocul nostru, cu puţină şcólă, dér adevĕraţî slujbaşî ai altarului şi ai lui Dumneḑeu; nu cunosceau altă cale, decât calea spre biserică şi orênduiéla slujbelor bisericescî şi creştinescî; astăḑî avem şi preoţî cu mai multă şcólă, dér cu mai puţină rîvnă preoţéscă.... Şi alte multe lucrurî îmî povestea, plin de mâhnire şi de creştinéscă indignare, acest evlavios unchiaş, lucrurî, pe carî condeiul le refusă a-le aşterne pe hârtiă; — de altă dată însĕ fiind necesitate şi împrejurările neîndreptându-se în spre bine, le vom da în „vileag“ şi încă cu picante detalii.

Ceva pentru edilii (consilierii comunali) ai Sĕliştei.

Incurênd se va da séu s'a dat deja în antrepriză regularea séu canalisarea rîului, care traverséză Sĕliştea în lungul ei. Lucrarea va costa aprópe 50.000 flor., împrumutaţî de comună dela o bancă streină. Astfel de lucrărî sunt în general utile, décă sunt absolut necesare, décă sunt făcute la timp oportun şi décă sunt esecutate cu fondurî proprii, în care cas utilitatea e îndiscutabilă.

Tot unchiaşul mai sus pomenit, relativ la acéstă lucrare îmî spunea următórele:

In locul regulărei rîului mai potrivit şi mai de lipsă ar fi un drum la deal spre edecurile economiei nóstre, care ne lipsesce cu totul; ne prăpădim vitele urcând, scoborând şi încărcând *numai* în spinarea lor nutreţul lor şi tot ce ne trebue pentru casă şi gospodăria nóstră; bine ar fi sĕ ni-se aducă şi o apă bună în comună din isvórele dealurilor, sĕ nu fim siliţî a bea din apa rîului, în care se scurg atâtea necurăţenii; rîul s'ar puté canalisa în urmă, căcî acest rîu de veacurî de om nu ni-a pricinuit alt rĕu, decât odată ni-a dus un preot.....

Tănăsuică.

ULTIME SCIRI.

Paris, 4 Septemvrie. Ţarul Rusiei ţinênd sĕ dea o nouă dovadă de amiciţiă şi alianţă cu Francia, a trimis preşedintelui *Loubet* ordinul „St. Andreiŭ“ însoţindu-l de-o scrisóre autografă, în care ḑice, că se bucură nespus, că póte face acésta într'un timp, când între Francia şi Rusia bună înţelegerea influinţéză susţinerea păcii universale. Ţarul regretă, că nu póte visita esposiţia, „dér — ḑice sfirşind — *şi din depărtare şi din apropiere ne alăturăm la tot, ce privesce Francia* şi cu satisfacţiă luăm la cunoscinţă *tot ce este spre gloria Franciei.*“

Intrégă pressă francesă salută cu entusiasm scrisórea Ţarului. „Figaro“ ḑice, că Ţarul prin acésta a întărit în mod puternic alianţa franco-rusă şi *Francia va aproba propunerea Rusiei privitóre la China.*

Londra, 4 Septemvrie. Din Peking se anunţă agenţiei „Reuter“, că palatul imperial este ocupat de trupele rusescî pentru a l apĕra contra jafurilor.

Literatură.

Noţiunî de Economia Vitelor, preţiósa scriere economică a d-lui *I. St. Furtuna*, ediţiunea *a treia* cu 137 ilustraţiuni şi 322 4 pag. Opul acesta nu se ocupă numai cu vitele, ci cu tot ce privesce o bună gospodăriă, începênd dela boi, cai, oi, capre, porcî, măgarî, şi aşa pe rênd până la cel din urmă puiŭ de găină, găscă, curcă, raţă, ba merge chiar până la cuă arătând şi acestea cum se păstréză, carî sunt mai bune etc. Acest op economic scris cu multă cunoscinţă de causă şi fórte bogat în cuprins, a fost premiat de Societatea centrală de agricultură din România şi e aprobat de ministeriul român al cultelor şi instrucţiunei publice pentru şcólele şi pentru bibliotecile poporale. Se póte procura şi dela Tipografia „A. Mureşianu“ cu 2 cor. (plus 10 banî porto.)

DIVERSE.

Viţel cu două capete. La stabilimentul şcólei economice din Sânt-Mielăuşul mare, în Ungaria, a venit ḑilele acestea pe lume un viţel cu două capete. S'au mai întêmplat sĕ fete o vacă viţei cu două capete, dér viţelul de care vorbim se deosebesce de alţii prin aceea, că e deplin sănĕtos şi amêndouĕ gâturile îi sunt bine desvoltate. Interesant e, că voind a aplica pe acest monstru viţel la vacă sĕ sugă n'a succes, deórece când un cap apuca ţiţa vacii şi începea sĕ sugă, celalalt cap nu-l lăsa şi apuca el sĕ sugă. Tot aşa se întêmpla şi în casul contrar, când celalalt cap ajungea la ţiţă, soţul sĕu nu-l suferea. Acestui neajuns 'i s'a putut ajuta astfel, că unui cap 'i s'a dat pentru hrănire o vacă, ér celuilalt altă vacă. Acum, de când viţelul póte sĕ sugă cu amêndouĕ gurile, s'a restabilit pacea între cele două gurî.

Gâtlegiu-artistic. Din Australia sosesce o scire numai ca ea. Se spune adecă, că în localitatea Sydnei de-acolo un om în urma unei bóle, care i-a atacat gâtul, şi-a perdut vocea. A cerut intervenirea unui medic, care i-a sciut ajuta admirabil. Prin o operaţiă i-a scos gâtlegiul original şi 'i l'a înlocuit cu alt gâtlegiu-artistic de argint, care nu numai suplinesce fórte bine pe cel natural, dér póte îl şi întrece. Cu ajutorul unui nastur (bumb) mic se póte regula după gustul proprietarului sĕu, aşa ca sĕ dea tonul de tenor, bariton, bas, după cum este piesa, ce voesce s'o cânte. — De i vorbă, vorbă sĕ fiă, de-i poveste încă este.

O ţéră în care bărbaţii vorbesc altă limbă decât femeile. Orî cât ar părea de necreḑut, nu-i mai puţin adevĕrat, ne asigură o revistă streină din cele mai seriőse, că esistă o ţéră, în care bărbaţii nu vorbesc aceeaşî limbă cu nevestele lor. Étă o ţéră estra-ordinară în care certurile trebuesc sĕ fiă aprópe necunoscute în căsnicià! Acest raiŭ se găsesce la sudul Brasiliei şi în regiunea limitrofă a Paraguaiului. E vorba de tribul încă numĕros al Guaranilor, d'alungul ţĕrmului rîului Parana, printre carî un esplorator german a stat mai multe lunî. La Caraguatay, la 110 chilometri de Asuncion, capitala republicei Paraguay, Guaranii alcătueso o însemnată coloniă, şi acolo călĕtorul amintit s'a ḑedat la fórte interesante studii etnologice şi filologice, fapt care l'a isbit mai mult, fiindcă femeile se slugeau pururea între ele de dialectul guarani, pe când bărbaţii nu vorbeau nicî-odată decât spaniolesce. El crede, că pricina acestei ciudăţenii e, că Spaniolii, carî au întemeiat odinióră Caraguatay, s'au însurat cu indiene din ţinut, carî urmară a se sluģi de graiul lor familiar şi-l transmit cu evlaviă copiilor lor, pe când bărbaţii lor mai civilisaţî ar socoti ca o înfrângere, décă ar învĕţa dialectul guarani.

Abonamente curióse. In oraşul Godshaab de pe ţĕrmul vestic al Grönlandei a apărut ḑilele trecute o revistă lunară, al cărei abonament este: pe trei lunî două rate, pe un an o piele de nevĕstuică (samur). Un numĕr singuratec costă o găină.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov,
se pot procura următórele cărţĭ:

Cărţĭ cu preţurĭ reduse.

Atragem atenţiunea cetitorilor asupra cărţilor de mai jos, carĭ se vênd cu preţurĭ reduse, ba chiar *numai pe jumĕtate, de cum s'au vêndut pănă acum.*

1) *Lascar Viorescu,* ***O icónă a Moldovei din 1851*** de *Wilhelm de Kotzebue.* E cunoscută acéstă scriere ca o lucrare istorică de mare valóre în literatura nóstră, Conţine 268 pag. cu tipar curat şi hârtie de lux. Preţul în loc de 4 cor., cum s'a vêndut pănă acum, este adĭ numai *2 cor* (+ 30 banĭ porto.)

2) ***Poesii*** de *Veronica Micle,* regretata nóstră poetă. Conţine 144 pag. In loc de 3 cor., se vinde numai cu *1 cor. 50 b.* (+ 10 b. porto).

3) ***Poesii complecte*** de Carol *Scrob.* Numele acestui autor este de asemenea bine cunoscut literaţilor noştri şi poesiile lui ocupă un loc frumos în literatura română. Preţul s'a redus dela 4 la *2 cor.* (+ 20 b. porto).

4) ***Instrucţiunea gimnasticei*** în scólele de băeţĭ şi de fete. Cu 57 figurĭ în text, de *D. Ionescu,* profesor de gimnastică la liceul Lazăr şi la şcóla normală de institutorĭ din Bucurescĭ. Preţ. în loc de 3 cor. e 1 cor. 50 b. (+ 10 b. porto) De lipsă e mai cu sémă pentru învĕţătorĭ.

5) ***Originea monedelor*** (a banilor) de *M. C. Suţu,* o interesantă conferenţă ţinută la Ateneul Român din Bucurescĭ. In loc de 1 leu se vinde cu 50 banĭ.

6) ***Poesii*** de *F. M. Stoenescu.* Este o carte mare de 252 pag. cu esterior plăcut şi bine îngrijit. Autorul e de asemenea cunoscut în literatura română şi versurile sale frumóse nu au lipsă de laudă, căcĭ se laudă de sine. In loc de 4 cor. se vinde cu 2 cor. (+ 10 b. porto.)

7) ***„Vrei sĕ te iubéscă bărbatul?*** Broşura cu acest titlu conţine poveţe practice serióse şi fórte potrivite pentru familiile bune. Preţul dela 1 cor s'a redus la 50 b. (+ 5 b. porto).

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Septemb. 1900.

Renta ung. de aur 4%	115.10
Renta de coróne ung. 4%	90.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.30
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	99.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	90.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	160.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	141.—
Renta de argint austr.	97.60
Renta de hârtie austr.	97.20
Renta de aur austr.	116.80
Losurĭ din 1860.	132.50
Acţiĭ de-ale Băncei austro-ungară	17.02
Acţiĭ de-ale Băncei ung. de credit.	687.—
Acţiĭ de-ale Băncei austr. de credit.	674.—
Napoleondorĭ	19.28
Mărcĭ imperiale	118.10
London vista.	242.10
Paris vista	96.17½
Rente de coróne austr. 4%	97.90
Note italiene	90.40

Cursul pieţei Braşov.

Din 5 Septembre 1900.

Bancnota rom.	Cump. 19.60	Vênd. 19.10
Argint român.	Cump. 18.80	Vênd. 18.84
Napoleond'orĭ.	Cump. 19.20	Vênd. 19.28
Galbenĭ	Cump. 11.30	Vênd. 11.40
Ruble Rusescĭ	Cump. 127.—	Vênd. —.—
Mărcĭ germane	Cump. 59.50	Vênd. —.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.71	Vênd. —.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	Vênd. 101.—

Publicare de concurs.

La *internatul Pavelian de fete din Beiuş* împreunat cu şcólă civilă se publică concurs pentru un post de **guvernantă.**

Salarul anual e 400 coróne şi provisiune în internat; va avé drept la 2 cuincuenale de câte 100 cor.

Petiţiunile instruite cu carte de botez, testimoniu de cualificaţiune, anteriora aplicaţie sunt de a-se înainta la Rectoratul Internatului de fete din Beiuş **pănă la 7 Sept. n. c.**

Se pretinde ca sĕ scie perfect *croitul albiturilor şi hainelor,* va fi preferită cine va sci şi limba germână şi, cine va produce atestat despre absolvarea cursului de lucru de mână.

(3—3.) Direcţiunea.